կ՚կատարուի միայն գերեզմանի կարգին առաջին մասը մինչեւ «Դարձ անձն իմ» սաղմոսը, որմէ վերջ դադարը կ՚առաջնորդուի դէպի վերջին հանգստարանը։

Ս. Աստուածածնի և Ս. Մինասեայ երկու ազգապատկան եկեղեցիները չունէին, և առաջինին իբրեւ հասուխաթներ կալուած երկու տուներ ապահովելէ վերջ, Տ. Գաբրիէլ Եպիսկ. յաջողեցաւ 1852-ին չունենալ նաեւ այժմեան Առաջնորդարանը, Պէնի Սուէյֆի փաշային վրայ, եկեղեցւոյ արեւմտեան հիւսիսային անկիւնին վրայ, Կ. Պոլսեցի ճարտարապետ Գէորգ Ռոխայելեանի ծախսով, ինչպէս կ՚ցուցնէ ճակատի մարմարեայ յիշատակարանը (*), որով ամբողջացաւ Հայ գաղութին ազգային

(թիւ 25) Արձանագրութիւն խորհեան վ.արժարանի

(*) Նորոգ կառուցաւ Առաջնորդարանս Հայոց արդեամբք երկաթագործ ճարտարապետ Գեորգ աղայի Ռափայելեանց Կ. Պոլսեցւոյ ի յիշատակ իւր եւ համեստուհի կողակցի իւրոյ. որ յԱգիպտոս ի 1852 Ապրիլ 7։